Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41344
Copyright: Melk, Benediktinerstift

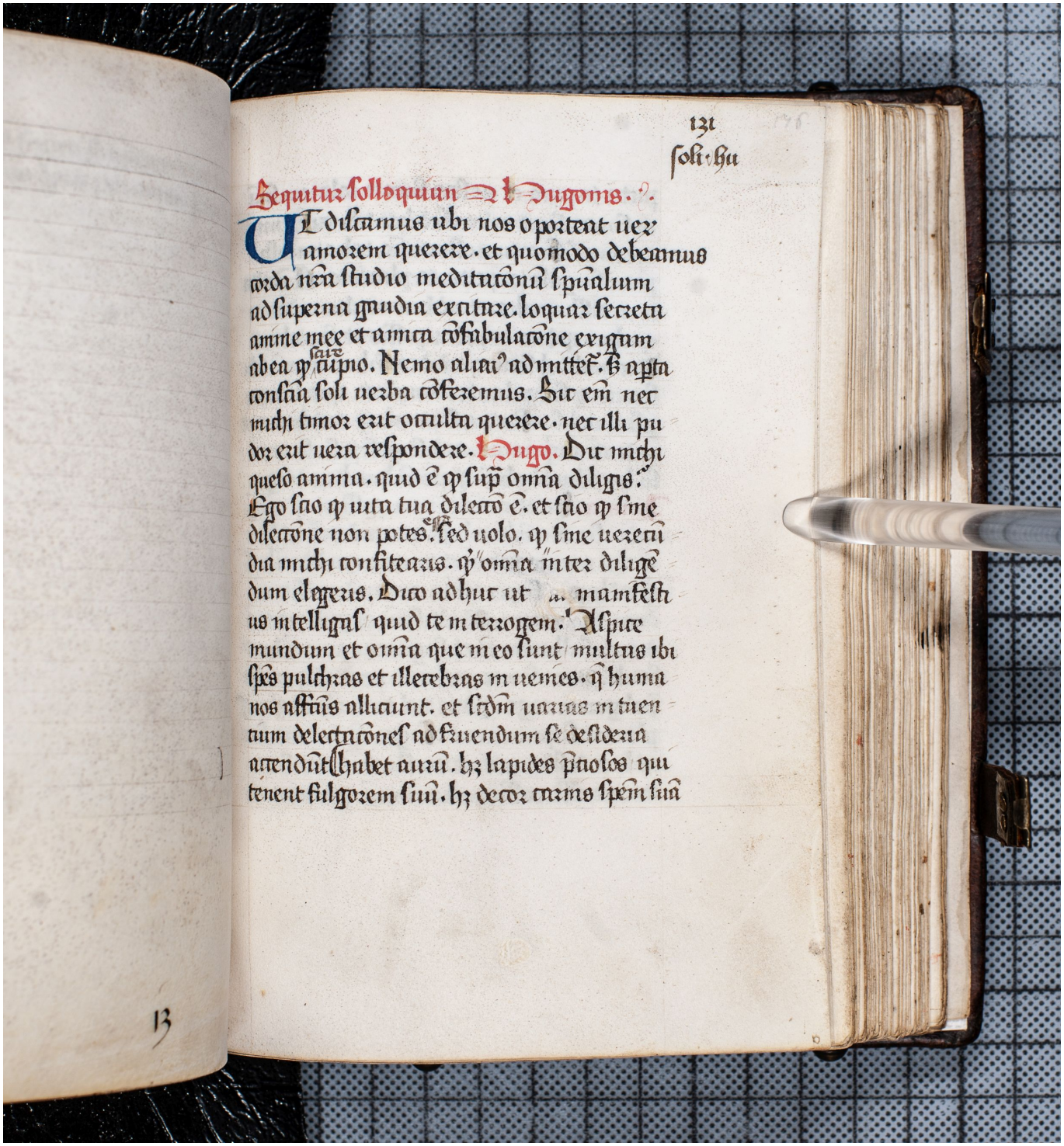

131

soli·hu

Sequitur solloquium Hugonis.

Ut discamus ubi nos oporteat uer amorem querere. et quomodo debeamus corda nra studio meditationu spualium ad superna gaudia extrahere. loquar secretu amme mee et amica cofabulatone exigam abea ꝓ sapiro. Nemo aliu ad mittet. Ꝑ apta consaa soli uerba cofeeremus. Sic em nec mihi timor erit occulta querere. nec illi pudor erit uera respondere. Hugo. Dic mihi quesō amma. quid ē ꝓ sup omia diligis? Ego sao ꝓ uita tua dilectō ē. et sao ꝓ sme dilectone non potes. sed uolo. ꝓ sme uerecundia mihi confitearis. ꝓ omia mter diligēdum elegeris. Dico adhuc ut manifestius intelligas quid te interrogem. Aspice mundum et omia que in eo sunt multus ibi spes pulchras et illecebras inuenies. q̃ humanos affatis allicunt. et sicut uarias in tuentium delectationes ad fruendum se desideria attendunt habet aurum. hz lapides pciosos qui tenent fulgorem suum. hz decor ceres spem sua

13